

ΕΙΡΗΝΗ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΥΠΕΡ- ΓΑΤΑΣΚΟΠΟΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΗΠΕΙΡΩΝ

εικονογράφηση: Πέτρος Χριστούλιας

Ο ΥΠΕΡΓΑΤΑΣΚΟΠΟΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΗΠΕΙΡΩΝ

Στην Τατιάνα

© 2021, Ειρήνη Μπτροπούλου για το κείμενο
© 2021, Πέτρος Χριστούλιας για την εικονογράφηση
© 2021, Εκδόσεις Ίκαρος

Επιμέλεια – Διορθώσεις: Μάνος Μπανάνος
Στοιχειοθεσία – Σελιδοποίηση: Εκδόσεις Ίκαρος
Εκτύπωση: Μητρόπολις Α.Ε.
Βιβλιοδεσία: Ηλ. Μπουντάς – Π. Βασιλειάδης Ο.Ε.

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή του παρόντος έργου στο σύνολό του ή τμημάτων του με οποιονδήποτε τρόπο, καθώς και η μετάφραση ή διασκευή του ή εκμετάλλευσή του με οποιονδήποτε τρόπο αναπαραγωγής έργου λόγου τέχνης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2121/1993 και της Διεθνούς Σύμβασης Βέρνης-Παρισιού, που κυρώθηκε με τον ν. 100/1975. Επίσης απαγορεύεται η αναπαραγωγή της στοιχειοθεσίας, της σελιδοποίησης, του εξωφύλλου και γενικότερα όλης της αισθητικής εμφάνισης του βιβλίου, με φωτοτυπικές ή οποιεσδήποτε άλλες μεθόδους σύμφωνα με το άρθρο 51 του ν. 2121/1993.

Πρώτη έκδοση Νοέμβριος 2021
ISBN 978-960-572-436-8

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΙΚΑΡΟΣ • ΒΟΥΛΗΣ 4, 105 62 ΑΘΗΝΑ • Τ: 210 3225152 • www.ikarosbooks.gr

Ειρήνη Μητροπούλου

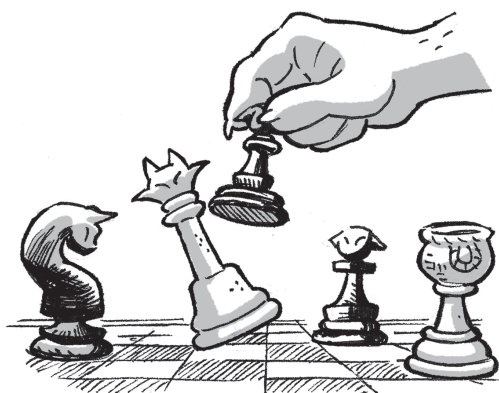
Ο υπεργατάσκοπος των δύο ηπείρων

εικονογράφηση:

Πέτρος Χριστούλιας

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΙΚΑΡΟΣ**

1

Ο διάσημος ντετέκτιβ Ματθαίος Γατιάδης σκέφτηκε για λίγο, και κούνησε ένα πιόνι στη σκακιέρα.

– Σαχ ματ, νιαούρισε σιγανά.

Η στενή του φίλη Βεατρίκη Γκουρμέ κατάλαβε ότι είχε χάσει άλλη μια παρτίδα και σήκωσε τα χέρια της ψηλά, σαν να παραδινόταν.

– Δεν θα σε νικήσω ποτέ! αναστέναξε η νεαρή γάτα με τα πράσινα μάτια και τις υπέροχες γκρίζες ραβδώσεις στη γούνα.

Ο Ματθαίος έβαλε τα γέλια με το απελπισμένο ύφος της Βεατρίκης.

– Μην το λες αυτό! της είπε. Λίγη εξάσκηση ακόμα, και θα δεις! Σε δυο-τρεις μήνες θα έχεις γίνει γκραν μάστερ.

– Σε δυο-τρεις αιώνες εννοείς, νιαούρισε με θλίψη η Βεατρίκη.

– Αρκετά με το σκάκι! είπε ο Ματθαίος. Πάω να φέρω λίγο γάλα.

Πραγματικά, σε ένα λεπτό βγήκε από την κουζίνα κρατώντας έναν ασημένιο δίσκο. Σέρβιρε τις κούπες με το γάλα και άφησε ένα μπολ με τραγανές κροκέτες στο τραπεζάκι μπροστά στο τζάκι. Η Βεατρίκη ήπие το γάλα της αμίλητη.

– Τι λες, πάμε σινεμά; τη ρώτησε ο Ματθαίος, για να της φτιάξει το κέφι.

Τα μάτια της Βεατρίκης άστραψαν από χαρά.

– Καλή ιδέα! φώναξε.

– Για ρίξε μια ματιά στην εφημερίδα. Όλο και κάτι καλό θα παίζει, της νιαούρισε ο Ματθαίος.

Η Βεατρίκη ξεφύλλισε την εφημερίδα, μέχρι που

έφτασε στις ταινίες που έπαιζαν οι αίθουσες. Ένα φιλμ τράβηξε αμέσως την προσοχή της.

– Μμμ, ναι, αυτό είναι ό,τι πρέπει, είπε.

– Ποιο; τη ρώτησε ο Ματθαίος.

– *Ο υπεργαιάσκοπος των δύο ηπείρων*, νιαούρισε η Βεατρίκη.

Ο Ματθαίος, που λάτρευε τις ταινίες κατασκοπείας, ενθουσιάστηκε.

– Τι περιμένουμε; ρώτησε τη Βεατρίκη. Βάλε το παλτό σου και φύγαμε!

Η ατρόμητη κόρη του γερο-βιομήχανου Γκουρμέ κούμπωνε το πανωφόρι της, όταν χτύπησε το κουδούνι. Ο Ματθαίος έριξε μια ματιά στο ρολόι του, και κατσούφιασε. Η ώρα είχε πάει δέκα και μισή.

– *Ίσα που προλαβαίνουμε να δούμε το έργο από την αρχή*, σκέφτηκε. Τίποτα δεν τον εκνεύριζε περισσότερο από το να χάνει την αρχή μιας ταινίας μυστηρίου.

– Όποιος κι αν είναι, θα του πω να έρθει αύριο, είπε στη Βεατρίκη.

Μόλις άνοιξε την πόρτα, ο Ματθαίος είδε έναν εύσωμο γάτο με επιβλητικό παράστημα να στέκεται στο σκοτεινό κατώφλι.

– Ο Ματθαίος Γατιάδης; ρώτησε με τη βροντερή φωνή του ο άγνωστος.

– Ο ίδιος, νιαούρισε ο Ματθαίος. Ήταν έτοιμος να πει στον υποψήφιο πελάτη να περάσει την άλλη μέρα το πρωί, αλλά δεν πρόλαβε. Ο άγνωστος μπήκε αμέσως στο σπίτι, με τον αέρα του γάτου που δεν έχει συνηθίσει να του λένε «όχι».

– Ξέρω ότι είναι αργά, αλλά πρέπει να μιλήσουμε αμέσως, είπε κοφτά.

Ο Ματθαίος τον κοίταξε καλύτερα κάτω από το φως του κολ. Ο γάτος ήταν μιας κάποιας ηλικίας, αλλά ευθυτενής και καλοστεκούμενος. Φορούσε μια γκριζα και μπαρντίνα και κρατούσε έναν δερμάτινο χαρτοφύλακα.

– Είμαστε μόνοι; ρώτησε ο γάτος, ρίχνοντας ένα αγέρωχο βλέμμα στον Ματθαίο.

Ο διάσημος ντετέκτιβ έκανε να πει «όχι», αλλά δεν χρειάστηκε. Η Βεατρίκη πετάχτηκε εκείνη τη στιγμή στο κολ και κοίταξε με περιέργεια τον άγνωστο.

– Η δεσποινίς Βεατρίκη Γκουρμέ, τη σύστησε ο Ματθαίος.

– Χαίρω πολύ, είπε κοφτά ο γάτος.

– Κι εγώ, απάντησε η Βεατρίκη, κοιτάζοντας ερωτηματικά τον Ματθαίο.

Εκείνος ανασήκωσε τους ώμους, σαν να της έλεγε πως δεν είχε ιδέα ποιος ήταν ο απρόσκλητος επισκέπτης. Η Βεατρίκη, που αισθανόταν σαν οικοδέσποινα στο σπίτι του Ματθαίου, ένωσε την αμηχανία και έκανε νόημα στον γάτο να περάσει στο σαλόνι. Κατάλαβε πως δεν θα προλάβαιναν να πάνε σινεμά, αλλά δεν την πείραξε καθόλου. Με τη γατίσια διαίσθησή της, ήταν βέβαιη πως αυτός ο μυστήριος πελάτης έφερνε μια νέα, συναρπαστική υπόθεση στον Ματθαίο και δεν έβλεπε την ώρα να μάθει τις λεπτομέρειες.

– Παρακαλώ, είπε ο Ματθαίος στον γάτο, δείχνοντας τον πράσινο βελούδινο καναπέ.

Εκείνος κάθισε και ξερόβηξε.

– Δεσποινίς Γκουρμέ, σας ζητώ συγγνώμη που δεν συστήθηκα, είπε με τη βαθιά φωνή του κοιτάζοντας τη Βεατρίκη. Αλλά η υπόθεση που με φέρνει εδώ είναι πολύ λεπτή, χμμ, ναι, πολύ λεπτή, και δεν θα ήθελα να...

Ο γάτος κόμπιασε, και η Βεατρίκη μπήκε αμέσως στο νόημα. Κατάλαβε ότι η παρουσία της τον δυσκόλευε να μιλήσει ελεύθερα στον Ματθαίο και σηκώθηκε όρθια.

– Ναι. Πάνω που έφευγα εγώ, είπε.

Ο Ματθαίος πήγε να σηκωθεί για να τη συνοδεύσει, αλλά η Βεατρίκη τού έκανε νόημα να μείνει στο σαλόνι.

– Εμείς θα τα πούμε αύριο, του είπε, και βγήκε στο χολ.

Ο άγνωστος περίμενε να ακούσει την πόρτα να κλείνει πίσω από τη Βεατρίκη, προτού αρχίσει να μιλάει.

– Ανδρέας Δαβάκης-Γάτος, στρατηγός, συστήθηκε στον Ματθαίο. Δεν είπα το όνομά μου νωρίτερα, γιατί αυτή η υπόθεση δεν είναι απλώς λεπτή, είναι άκρως απόρρητη!

Ο Ματθαίος τέντωσε τα αφτιά του, σίγουρος πως θα άκουγε κάτι πολύ ενδιαφέρον. Αλλά αυτό που τον ρώτησε αμέσως μετά ο στρατηγός, δεν το περίμενε.

– Είσαι πατριώτης;